

Svatopluk Otava: Která zadnice je pro „elity“ přitažlivější?

- CZ24 News | 6. června 2022

EU/UK: Ruské chirurgicky přesné vojenské operace proti ukrajinským nacistům se nedají smysluplně mediálně ostouzet věčně. Nalejvárný ideologie mainstreamu zvolily proto oddychovější, jakási „odpočinková“ témata. Negativními událostmi masírování čtenáři, diváci a posluchači se tak prostřednictvím „žurnalistů“ mohou účastnit hysterického křepčení na oslavách 70. výročí „vlády“ stařenky s modrou krví na britském trůně.

Nemyslet na potíže, doporučuje se čučet na bulvár, číst bulvár a poslouchat...

No, autor těchto řádků proti královně Alžbětě nic špatného nepocituje, jen té už zmiňované skoro povinné hysterie je tak trochu přes čáru. A úniku k jinému tématu vlastně není. Jakmile se po ránu jeden trefí na internetové portály, „pokochá“ se oko třeba „optimistickým“ sdělením Novinek.cz, že sudetští Němci mají novou sociální síť. I pro Čechy. Tak jaksi z louže pod okap, zdá se.

Zajímavé ale je, že obdivně pokorné lísání vůči britským tradicím jde vlastně proti oddané nostalgickému lísání k poddanské minulosti německého panování nad Českým národem. Nakonec z toho může být i jakási knoflíková válka „elitních“ škrabálek a hudebníků naší žurnalistické obce, kdy trofejemi pak mohou být například zavařené kamery, poblíkané mikrofony či zaseklé klávesnice „těch druhých“. Co je lepší? Téměř stoletá Alžběta na britském trůně nebo téměř stopadesátikilový Bern Posselt na tom sudetáckém? Losna nebo Mažňák?

V podstatě je to jedno. Čirý bulvár nekriticky opěvované britské náčelnice nebo podprahová germánská masírka sudetáckého šéfa mají dohromady jen odvést pozornost veřejnosti od cíleného ožebračování občanů kolaborantskou fialovou ekipou. Ne protinárodně organizovaný výprodej české energie a tím vyvolaná dražota je důležitý. Nikoli zemědělství skomírající na úbytě díky levně nakupovatelné, ale draze nakupované ropě má být v hledáčku mysli občanů drancované země. Kdepak. Podstatné má být sledování řevu znuděného tříletého poplety z Anglie a ignorování cíleného germanizačního postupu Berlína a Mnichova.

„Elity“ po anglicku nebo po německu?

Nicméně „elity“ politického spektra, kulturní fronty a pisálkovského trustu jsou trochu na rozpacích. Na jedné straně je účelem bulvární prezentace britské královské rodiny jakýsi cíl, ba návod k přesvědčení, že ta správná národu prospěšná totalita má mít právě tu „milovanou“ podobu britského modelu. Z druhé strany se nám nabízí možnost „spravedlivého“ pokání za minulost, kterou jsme my, zlí Češi a Slováci způsobili hlavně Němcům tak, že jsme splnili jejich staleté přání a pomohli jim „Domů, do Říše“. A pokání a nekonečné omluvy jsou jistě na místě, poněvadž takhle ne, takhle si to naši „milí krajané“, jak sudetácké pohrobky nazýval bývalý ministr, jinak zběhlý farář Hermann, nepředstavovali. Říše měla růst a stále bobtnat, ne naopak!

A jaký má ten mišmaš souvislosti bruselským Eurosojuzem? Také rozporuplné. Liberální cvoci, co fakticky nezvolení velí Evropské unii, se samo sebou cítí nadlidmi, plnoprávními elitami, ale současně odmítají dědičnou výjimečnost britského typu. Kdepak! Až od teď se bude dědit majetek a postavení, jen pro ně a jejich potomky! Tak to má být přislíbeno korporátními hybateli ekonomického chaosu! A souběžně máme sledovat i tu linku, že budeme poslušně odevzdávat majetek nebo rovnou peníze a území Němcům. A teprve pak se zase budou úřady, posty a postavení, jakož i majetky a

území dědit, tentokráte kolaborantskými a německými „elitami“.

Listy co si říkají „Britské“, jsou tak trochu i sudeťácké

Odlehčeně bulvární tón pětidenního anglického potlachu propagují všechny televizní stanice, včetně té, co si říká veřejnoprávní. Ale dokonce i eurofilní marginální médium Britské listy v neděli uvádějí, že „Česká televize šíří bez korekce zkreslené informace anglického velvyslance v Praze“. Ten se projevil větičkou o britské panovnici s tím, že je prý mezi lidmi „velmi populární“. Tím rozzuřil šéfredaktora BL Čulíka, jenž uvedl zajímavé skutečnosti, o něž je v jinak velmi obskurním plátku velká nouze. Tak třeba, že „velká popularita“ Alžběty se u poddaných ve věku 18 – 25 let pohybuje kolem 31% (to opravdu nebude velká popularita) a že ve Skotsku se oslavy vlastně ignorovaly. Dokonce list The national nabídl řešení, že by se celá slavná monarchie měla spláchnout do záchodu. Tak – to asi nikdo v Ukradené (kdysi České) televizi zaznamenat nemohl.

V Britských listech se vůbec sem tam schází zajímavá společnost. Psal pro ně i dnešní aktivista Tomáš Pecina, jenž spolu s Janem Šináglem a Wolfgangem Habermannem založili spolek jménem Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a Slezsku. To dle otevřených zdrojů nemá prý vůbec nic společného se Sudetoněmeckým krajanským sdružením V Německu. Habermann je český podnikatel, cítící se zřejmě sudetským Němcem, Šinágl je aktivista, co si myslí, že „Protektorát Čechy a Morava byl takovým malým rájem na zemi“ a že „počet obětí Reinharda Heydricha je prý jen zlomkem počtu obětí poválečné genocidy a se způsobem, jak u nás v padesátých letech vládli komunisté, se vůbec nedá srovnat“.

Za tyto a podobné výroky podala na Šinágla žalobu mimo jiné i Helena Vondráčková. Trestní stíhání však bylo pravomocně zastaveno. Snad i proto, že, jak píše publicista Zbyněk Petráček, Šinágl cíleně nelže, jen „zločiny interpretuje tak, že se vymykají nadřilovanému způsobu uvažování“. Šinágl dále „interpretuje“ třeba pro Witikobund a to je další spolek milých krajanů“ založený bývalými příslušníky SS.

Co je důležitější než pravda? Přece „interpretace“!

Nedokázané, tedy možná falešné zločiny, připisované současnou ukrajinskou fašistickou vládou Rusku, se dnes v masmédiích berou jako hotová věc. Dokonce i „neustranná“ vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová ráda hovoří o „vyšetřování ruských válečných zločinů“, zatímco by měla více šetřit slovy a zmiňovat se o potřebě vyšetři „válečné zločiny“ padni komu padni. Ale jak už bylo uvedeno, nejde vlastně o to, kdo co spáchal. Stačí přece správná „interpretace“. A v tomto smyslu se paní Bradáčová zcela „odinterpretovala“.

Tak do které zádele kolektivně vloží své hlavy fialová parta a české „elity“? Do té britské, o níž však i vlastní poddaní soudí, že by měla být spláchnuta do záchodu? Nebo do německé, kde je vše jen věci „interpretace“?

AUTOR: Svatopluk Otava, komentátor ANS